

Drippey Béla

Harang szólal

Adventi és Karácsonyi gondolatválogatások könyveimből, rajzaimmal

Tartalom:

Kék sirályok 1982-2008

Bevezető gondolatok	7
---------------------------	---

Biblia képekben 2009-2012-

Kis Jézusnak szeretettel - Boldizsártól	8
---	---

Csendes Végtelen, végtelen Csend 2012-04-27-

Kis Jézus ringatlak.....	9
--------------------------	---

Aranyfüst 2013-02-04-

Vedd figyelmem.....	9
Karácsonyi csillagok	9
Kis Jézus!.....	10
Csodálatos éjek.....	11
Milyen gyönyörű!.....	11
Istenem, de szépek!	11
Része vagyok	12
Istenem Tőled.....	12
Üres napokban.....	12
Istenre várni.....	12
Altató	13
Amit nem felejtünk.....	13
Madonna	13
Nem tudom.....	14
Úgy tűnik	15
Téged, imádni kell!.....	15
Jelenléted által	16
Ima morzsák.....	16
Elhordok Előled mindent	16
Ha szemedbe nézek	16
Tükör által.....	16
Szívedre hajlok.....	17
Ugye elég, Jézusom?	17
Ne mondd, kérlek	17
Taníts meg Úr Jézus	17
Hogyan mondjam el?.....	18
Semmi különös.....	18
Kis Jézus mosolya	19
Lelkeket keresel.....	19
Harmat mosoly / Angyalok mosolya	19

CsendÉlet
2013-07-30-

Medáljaid Istenem	19
Hogyan szeresselek?	20
Jelenléted	20
Lámpásod Istenem.....	20
Milyen kicsi vagyok	21
Boldogságomat.....	21
Mi ez a szeretés?	21
Elárultad magad.....	21
Ne köszönj Istenem semmit	22
Mosolyogj rám	22
Közel engedsz	23
Üres a kezem.....	23
Igaz történet.....	24
Adventi meglepetés	25
Ólomkatona.....	26
Meghívó	26
Szavak.....	27
Segíts hálát adni	28
Isten előtt.....	28
Így akartál látni.....	28
Dióbél királyfi	29
Szólítom a csendet.....	29
Belső ima	30
Lapozz bele Istenem	30
2/4-ben	31
Várlak	31

Mélységekből, a Magasság mélységeibe
2013-12-24-

Ég és föld között.....	31
Suttogásod.....	32
Repülj velem	32
Együtt a végtelenben	32
Megtudom titkaidat	33
Megleplek Téged.....	34
Maradj csendben, kérlek	34
Ringass el.....	34
Nincsen semmim	35
Ahogy mérünk	35
Itt jártál Istenem	36
Vissza fog repülni.....	36
Nem múlt el Karácsony	36
Maradj velem	37
Mit bizonyít?	38

Arcom vonásai	38
Nem zavarok?.....	38
Mélységekből, a Magasság mélységeibe	39

Aranyeső
2014-05-08-

Hajolj le hozzám.....	39
-----------------------	----

Kozmosz
2014-07-16-

Virágot Máriának	39
Köszöntő angyalok	40
Jászol előtt.....	40
Meglepsz	41
Jó nekem	41
Szeretetsodát	41
Itt vagy	41

Igazgyöngy
2014-09-21-

Csak csendesen.....	42
Igazgyöngy.....	42
Neked énekelek	43
Ezüst hold éneke.....	43
Kis Jézus ládikái.....	44
Gyújts gyertyát Istenem!.....	44
Kegyelem virágai	45
Csendbeszéd.....	45
Istenem, itt vagy?	46
Bölcső a kereszt mellett.....	46

Irgalom
2014-11-20-

Suttogások.....	47
Istenem, látlak	47
Ugye szeretsz?.....	48
Várlak	48
Lépteink nyomában	48
Mosolyodért	48
Angyalok közelednek	49
Vigyél sétálni	49
Zenélő doboz.....	50
Elmúlt Karácsony	51
Ugye, nem haragszol?.....	51
Igazi Karácsony	51
Furcsa Karácsony	51

Szívkamra	51
Lakatlan kastély.....	52
Benső szentély.....	52
Angyalok szánkáznak	52

Végtelen távol, és végtelen közel

2015-03-05-

Megszoktam hangodat	53
Nem lehet megszokni	53
Végtelenből Végtelenbe.....	53
Bármilyen távol	53
Lepj meg engem	54
Végtelen távol, és végtelen közel.....	54
Amikor rám nézel.....	54
Csend van.....	54
Ajtó	55
Kincseim	55
Irgalmad tükre	56
Mintha ott se lennék	56
Téged megérteni.....	56
Szeretnék meglepni.....	57
Mert ilyen vagy	57
Sietsz elém	57
Szeretet nyelve	57
Szelíd szeretet.....	58
Leszálltál hozzám	58
Végtelen mélység	58
Végtelen távol, vagy végtelen közel?	59
Ments meg!	59
Harang szólal.....	60
Szó nélkül.....	60
Mély kút.....	61

Szívkamra

2015-04-28-

Érintésnyire	61
Legfőbb Szeretet	61
Beljebb	61
Kicsit maradj még	62
Ugye megérted?.....	62
Visszavártál.....	63
Szentjeid.....	63
Karácsony	64
Angyaloknak tükre	64
Gondolataid.....	64
Segíts imádkozni	65
Engedd Istenem!.....	65
Csendesebben	65

Nem baj, Istenem.....	66
Tudod Istenem.....	66
Maradj velem	66
Mélyben	66
Suttogások.....	67
Találkozunk?.....	67
Szent vagy!.....	67
Mikor átkarollak.....	68
Mintha figyelnél.....	68
Azóta.....	68
Végtelen párbeszéd.....	68

Csendes eső

2015-09-9-

Nélküled.....	68
Figyelem lépteidet	69
Végtelen tartozás	69
Nem marad más.....	70
Ugye maradsz még?	70
Áttűnő fényben.....	70
Szívedben Istenem.....	70

Kegyelem cseppek

2016. január 25.-

Lélek muzsikája.....	71
Lépteid Istenem	71
Irgalom.....	71
Szívémben, Betlehem	71

Bölcsek vonulása
/ Napkeleti bölcsek

Bevezető gondolatok:

Szentlélek Úr Isten!

Jelen vagy a mi világunkban, és betöltöd a mi világunkat, a világmindenséget, jelenléteddel. Nemcsak azt az űrt, mely bennünket körbe vesz, hanem azt az űrt is, mely bennünk is ott van, és amelyben ugyanúgy elveszhetünk Nélküled.

Te alkottad ezt a csodálatos világot, amelyben élünk; körülöttünk, és bennünk. Te alkotásod eredménye a sötétség, melyben az univerzum gyönyörű fényei káprázatosan színesek, és minden ajándékok, mely szívünk magányát bevilágítja.

Milyen csodálatos a Te teremtményed, az ember. Milyen csodálatra méltó a második univerzum, az emberi szív, melyben a vágyaink, mélységeink és magasságaink között nyitnak meg bennünket a Végtelenre.

Ahol, ha már nem szab határt nekünk saját akaratunk, betöltöd belső világunkat. Milyen csodálatos, ismeretlen ez a Csend, melynek különös hangzása, és dallama van. Eddig még soha nem viszonzott, és ki nem mondott szavak a Végtelen Csendben. Amikor nem vagyunk többen, csak Te, meg én. Egyedül, csak mi ketten.

Kis Jézusnak szeretettel - Boldizsártól

Hintalovat hoztam
Fehérre, festettem,
Bársonyos nyergével,
Neked díszítettem.
Kengyelét, véstem-faragtam,
Hogy kis paripádon,
Hósként vonulj a csapatban.
Trombitát is adtam,
Pólyádra helyeztem.
Csak hozzáértél,
S megszólalt a csendben.
Valaki koronát is hozott,
Meg egy kardot tett kezedbe.
Vagy csak fonott tövis volt,
És mindnyájunk keresztje?

Csendesen búcsúztunk,
Utolsó voltam.
Koronádat, palástomba rejtve
Magammal hoztam.
Még visszanéztem,
És a félhomályban
Könnyeket láttam
Jó anyád szemében.
Jászlád lábánál,
Piros fény ragyogott.
A sötét éjszakában
Koronám rubintja csillogott.

/ Köszönettel gyermekeinkért

Kis Jézus ringatlak

Karomban ringatlak,
Míg a csillagok
Éberen őrködnek fölötted.

A hold figyelme rezdületlen
Amint angyalok hajolnak jászladhoz,
S a jószágok elszenderednek körötted.

Milyen szép ez a mennyei dallam.
Neked dúdolnak kedves altatót,
Pásztorokkal együtt halkán.

Mosolyuk, békés álmaidnak tükre.
Míg arcodat nézik,
Könny szökik szemükbe.

Vedd figyelmem

/ Advent

Vedd figyelmem, Jézusom!
Foglald le minden gondolatom.
Akaratod teljesüljön bennem.
Minden vágyamat Neked adom.

Angyalok kopognak nemsokára,
Szívem ajtaját tárva hagyom.
Ajándékot hoznak karácsony éjszakára;
És én, ringatlak újra karjaimon.

Karácsonyi csillagok

/ Kis Jézusnak

Karácsonyi csillagok,
Most fölfelé szállnak.
Hálatelt szívekből,
Ragyogófény árad.

Csillagporos éjjen,
Jászol áll középen.
Csend, béke ringatja,
Isten tenyerében.

Körötted angyalok.
Kicsik, és nagyok.
Néked hódolva,
Én is leborulok.

Irgalom ölel
Magához engemet,
És már hallom
A Szeretet dallamát;
Gögcicsélő-döngicsélő
Kedves kis éneked.

Betlehem

Kis Jézus!

Angyalok bársonyán
Ringatom bölcsőd,
Isteni álmodat
Meg ne zavarjam.

Gondolataid
Istenhez szállnak,
Szent Békét és
Örömet találnak.

Magaddal viszel
A mennybe.
Istenem!
Mily gyönyörű
Útja az imának!

Szívemet egészen
Magadhoz emelted.
Drága Csendje
Titkos Magánynak.

Csodálatos éjek

Kietlen puszta,
Legbensőbb sivatag,
Fénytelen ürességek:
Csodálatos éjek.
Elárulnak Téged

Fojtó ürességben,
Magányunkban rejtőző Szeretet,
Közelebb vagy hozzánk,
Mindennél közelebb.

Csendes találkozások,
Hol egymagunkban várunk.
Hol elszáradt csokorral
Reménykedve állunk.

Kietlenség horizontján
A Teljesség karol belénk.
Mielőtt megérkeztünk volna,
Ő sietett elénk.

Milyen gyönyörű!

Mennyire szép
Ez a világ a menyben:

Ez, a mi világunk,
Teremtő kezedben.

Milyen gyönyörű,
Belső világunk a menyben:

Örömtől telt szívünk,
Csodás Végtelenben.

Istenem, de szépek!

A fák meg kövesedett kérge,
Fűszálak selymes simogatása,
Az esti, és a reggeli fények,
Örömök, aggodalmak, félelmek,
Fájdalmak, és betegségek,
Arcunkon megjelenő ráncok,
Istenem! Istenem, de szépek!
Jelenlétedről árulkodó vonások.

Része vagyok

Nem keresem a mértéket.
Nem kutatom a mélységeket.
Nem hasítom a fellegeket.

Csupán része vagyok
A Teremtésnek.
Irgalmad tükrében
Része vagyok Az Egésznek.

Istenem Tőled

Parányi örömöket,
Tőled meríthetünk.

Sok van, rengeteg.

Tágítsd ki szívünket,
Hogy bennük elférjenek.

Csak óvatosan, kérlek,
Nehogy megrepedjenek.

Üres napokban

Amikor nincsen mit tennem,
Különösebb feladatom nincsen,
Akaratodat keresem
Végtelen Isten.

Nem várok érdemtelenül semmit.
Csak tárva felejem szívemet,
És felszedem Kegyelemed morzsáit.

Istenre várni

Amikor az ajtót
Többé nem csukom be.

Nyitva felejem akarva,
És várom az Istent,
Lépjen be.

Lábát, a szívemen törölje.
Lépjen be hozzám,
Lépjen át rajta.
- fölötte.

Altató

Szívedre hajlok Istenem,

És hallgatom altató dallamát.

Szívem, szíveddel együtt dobog.

Istenem! Istenem! Jó éjszakát!

Amit nem felejtünk

Amikért nem felejtünk hálát adni,
Azokat magunkkal visszük,
Azok mi vagyunk.

Azokat tudjuk Eléd lerakni.
Azokból adni is tudunk

Azok lesznek majd jelei,
Gyönyörű Szeretetednek.

Azok jelzik Neked;
Istenem! Istenem! Mennyire szeretlek!

Madonna

Mi ez a fény,
Mi ez, mi elvakít?
Mi ez, mielőtt meghajol minden?
- melyen át sugárzik a Végtelen Isten.

Nap süt a szemembe,
Vagy koronád éke-csillogása?
Karodban az Isteni gyermek,
Az Irgalom fényes ragyogása.

Mi ez a dallam,
Mi ez a mennyei öröm?
Mi ez a mosoly,
Mely sugárzón tündököl?

Nap süt a szemembe,
Vagy koronád éke-csillogása?
Karodban az Isteni gyermek,
Az Irgalom fényes ragyogása.

Mi ez a szeretet?
Üzenet a mennyből?
Mi ez, mi elvakít,
És könny hull a szememből?

Nap süt a szemembe,
Vagy koronád éke-csillogása?
Karodban az Isteni gyermek,
Az Irgalom fényes ragyogása.

Nem tudom

Nem tudom Jézusom, nem tudom,
Túlélni jelenlétedet, hogy lehet?
Leborulni jászlad előtt,
És csodálni a Rajtad ejtett sebeket.

Egyszerre imádni, áldani,
És akaratodban közbenjárva,
Könyörögni lelkekért, hogy lehet?

Nem tudom Jézusom, nem tudom,
Csak azt tudom, hogy minderre
Szükségünk van,
És szükséged van Neked.

Nem tudom, mi ez a hang,
Mely mélyebbről fakad,
Mint a legbensőbb gondolat?
Melyeket kimondani nehéz,
Melyekre nincsenek szavak.

Mi ez az eleven Csend;
Ez a mozdulatlan, lüktető Élet,
Melyben csak elmerülni lehet,
És némán csodálni Téged.

Mi ez a titkos Szeretet?
Mellyel mindenkit át ölelsz,
És a sodrásból Magadhoz emelsz?

Mi ez a mélység, és magasság,
Vágyaink, és a Kegyelem találkozása?
Mily csodálatos a Te Békéd, és Irgalmad,
Vágyaink, és a Kegyelem egybeolvadása.

Gyönyörű, végtelen magány,
Melyet betölt a Végtelen Szeretet.

Benned elmerülve szakadnak fel,
A Tiédhez hasonló sebek.

Sebeidben egyformák vagyunk,
És válunk hasonlóvá Veled.
Gazdagságunk örök forrása;
Jézus, - a Betlehemi kisdéd,-
És az Isteni Irgalom képmása.

Úgy tűnik

Úgy tűnik nekem
Egy harang kondulása,
Mintha engem hívnál
Újabb találkozásra.

Úgy tűnik nekem,
Ha nem is tudhatok Felőled,
Hangod nem is hallhatom,
Tudod minden gondolatom.

Úgy tűnik nekem,
Ez a legszebb szerelem.
Míg várok Rád,
Arcodat keresem.

Hallom,
Szíved dobbanását.
Az éltető Élet
Dallamát.

Látom arcodat mosolygón,
És látom könnyesen.
Látom Szeretettel teli,
És Irgalommal teljesen.

Téged, imádni kell!

Isteni Irgalom!
Szótlán, hallgatag.
Nem adod ingyen
Vágyaid, gondolataidat.

Téged imádni kell,
Hogy követni tudjalak.

Téged követni kell,
Hogy mindig imádhassalak.

Jelenléted által

Köszönöm, jelenléted által,
Ezt a Békét,
Ezt a teremtetett Csendet.
Ahol Te vagy, és én.
És én csak Tégedet figyelek.

Ima morzsák

Morzsák az asztal alatt.
Morzsák a szívünkben;
Szemeket morzsolunk,
Imára kulcsolt kezeinkben.

Minden hulló szem,
Hozzád szárnyaló gondolat.
Miközben Téged imádva,
Csodáljuk Isteni Irgalmadat.

Elhordok Előled mindent

Hogy Rám találj,
Elhordok Előled,
Halmokat, hegyeket.
Kirámolok minden
Szemetet,
Hogy szívemben
Ne legyen semmi,
Ami miatt csak
Keressük egymást,
De nem tudok Hozzád közeledni.

Ha szemedbe nézek Jézusom

Ha szemedbe nézek,
Nem látok köröttem semmit,
És látom a Mindent:
A Végtelenül Irgalmas Istent.

Tükör által

Jézusom!
Titkunkat Te ismered:

Homályos tükröd voltam,
Vagy Téged tükröztelek?

Csak az Ég felé fordultam,
Miközben kerestelek.

Jézusom!
Miért könnyes a szemed?

Fakó csillogásom lenne
Ily kedves Neked?

Szívedre hajlok

Szíved fölé hajlok.
Minden gondolatot hallok.

Hallom vágyaidat,
És látom titkaidat.

Közülük már nem titok semmi.
Csak tanítasz jobban Terád figyelni.

Ugye elég, Jézusom?

Ugye elég,
Ha így megyek Feléd:

Ha kezeimben semmi sincsen,
És így borulok Eléd.

Ne mondd, kérlek

Ne mondd, kérlek,
Hogy elég mindaz, mit adhatok.

Elfogadsz mindent:
A legkisebbnek tűnő,
Legdrágább kacatot.

Taníts meg Úr Jézus

Taníts meg kérlek,
Öt percenként hiányolni Téged.

Azután percenként melletted maradni.

Azután melletted maradni végleg.

Hogyan mondjam el?

Jézusom!
Hogyan mondjam el, hogy szeretlek?
Kimondott szavaim, megtörnék a Csendet.

Melyben Téged figyelek,
És nézem minden mozdulatod.

Melyben itt vagyok Neked,
És kívánom;
Legyen meg mindenben,
A Te akaratod.

Semmi különös

Jézusom!
Hallod-e, amit nem mondok ki?
Ezt a leghalkabb gondolatot,
A csöndnél is halkabban suttozni?

Hallod-e?
Anélkül hogy mondanék bármit.
Melyben benne van minden.
Az elmondhatatlanul szerető Isten.

Ugye ismersz minden kifejezést,
Szót, és gondolatot?
Minden rezdületlen mozdulatot?

Ugye elég, miközben Téged csodállak,
És nem történik semmi különös.
Csupán Jelenlétedben, én is benne vagyok.

Bölcsek látogatása

Kis Jézus mosolya

Kis Jézus kérlek,
Mosolyogj!
Édesanyád arcán,
Kivirul mosolyod.

Mintha rózsák virulnának,
Fényes napsütésben,
Hol Isten virágai nyílnak,
Jó anyád szívében.

Lelkeket keresel

Nyitott szíveket keresel Istenem,
Ajándékaidnak.
Tiszta szívű lelkeket,
Kik Téged befogadnak.
Kiknek szívében nincsen
Ajtó - ablak.

Ha bármit adsz,
Mindent tovább adnak.

Szívükben Téged őriznek
Örökre.
Ha mást is adnál,
Minden más azonnal kiömlik belőle.

Harmat mosoly

/Angyalok mosolya

Az éjszaka csendjében,
Halkan földre szálltatok.

Szirmok bölcsőjében,
Békét álmodtatok.

Arcotok,
Harmatban csillog fényesen.
Mosolyotok,
Nap mosolyával tűnik el hirtelen.

Medáljaid Istenem

Medáljaidat szíveden hordozod.
Amire nem figyelünk oda.

A Te ékeid, amit Lelked csiszolt,
Amit szó nélkül adunk oda.

Melyet nem ismer,
Nem érintett rajtad kívül senki.
Benne élet dobog, Lélek.

Ragyogása kedves áldozat Előtted.
Kopott fényei a múltat őrzik.
Amit csodálsz bennük,
Arról nem beszélnek.

Hogyan szeresselek?

Nem a miértekre keresem a választ.
Csak arra, hogyan szeresselek.

Ajándékaimat nem holnap,
Még ma, hogyan adhatnám át Neked?

Jelenléted éget

Jelenléted Istenem,
Figyelmet, lelket, magadhoz emel.

Meggyűjt, megéget mindent,
Amit magadhoz veszel.

Így repülnek Hozzád,
Fellobbanó, örökké égő vágyak.

Ha ráfűjsz, nem csitulnak.
Parázsló vágyaink újra lángra gyúlnak.

Lángra kapnak újra.
Míg egyszer, teljesen kicseréled.

Nem ég el közülük semmi.
Csak tündöklőbb lesz, még szebb.

Lámpásod Istenem

Átkarolhattalak Istenem,
Talán nem is egyszer.
Többször lángot gyújtasz.
Lángod, mindent perzsel.

Sötétségben, szárazságban,
Viharban újra kigyullad.
Pedig lángja alig fénylik,
Csak sejtem, a Hozzád vezető utat.

Milyen kicsi vagyok

Milyen kicsi vagyok Istenem,
Milyen parányi, örömeidhez,
Ha boldogságot keresel,
Miközben rám tekintesz.

Boldogságomat

Boldogságomat Te ismered.
Amikor megoszthatom Veled.

Minden gondolatot.
Amikor minden titkomat megtudhatod.

Amikor nem marad semmi,
Csak amit mindketten ismerünk.
Amit nem tudok kimondani.
Amit egymásban mégis szeretünk.

Mi ez a szeretés?

Mi ez a csend,
Mi engem szólít?
Melyre régóta vártam,
S máris indulok.

Mi ez a figyelem,
Egymásra figyelés.
Ez a Szeretet,
Melybe teljesen belesimulok?

Mi ez a Szeretés,
Ez a gyöngéd, isteni szeretet?
Mely mindent megbocsájt,
És minden sérelmet elfelejt.

Elárultad magad

Keresztülhaladtál rajtam Istenem,
És eltűntél messzire.

Magamra hagytál, sötétben egyedül,
A végtelen semmiben.

Eltűntél, mintha nem is találkoztunk,
Mintha nem is láttalak volna soha.

De nyomot hagytál szívemen Istenem.
Szívemen ott maradt lábaidnak nyoma.

Ne köszönj Istenem semmit

Ne köszönj semmit Istenem.
Abból adtam csak,
Amit Te adtál nekem.

Abból is csak nagyon keveset.
Amit észre tudtam venni.
Amit irgalmad megengedett.

Amit nem fújtak el,
Nem söpörtek ki, hamis vágyak.
Amik maradtak szívemben,
És megváltásra vártak.

Ne köszönj semmit Istenem.
Nem értem miért is teszed.
Ajándékokat csodálom,
Honnét elszakadni nem lehet.

Ne köszönj Istenem, semmit.
Csak hagyd, hogy szeresselek.
Irgalmadért cserébe,
Szorosan átöleljelek.

Mosolyogj rám

Istenem! Istenem!
Feléd nyújtom kolduló kezemet.
Istenem, kérlek,
Ne hagyj figyelmen kívül engemet.

Mielőtt elmennél mellettem,
Hagyd, hogy észrevegyelek.
Mielőtt tovább mennél,
Ne hagyd üresen szívemet.

Állj meg előttem,
És nézz a szemembe, kérlek.
Ha mosolyogni látlak,
Szívemben újabb remény éled.

Nem fogom felejteni,
Csak mosolyogj, rám kérlek.
Egyetlen mosolyért is várni fogok Rád,
És keresni foglak, mindörökre Téged.

Közel engedsz

Közel emelsz magadhoz Istenem,
Hogy mindent, megértsek.

Pedig lehet Istenem, hogy nem szabad.
Az én szívem, éppen meg nem szakad.

Közel engedsz magadhoz Istenem.
És elmondasz mindent, amit értek.

Pedig lehet Istenem, hogy nem szabad.
A Te szíved elbírja, az enyém megszakad.

Hívsz magadhoz, egészen közel Istenem.
Úgy gondoltam, sosem vagy magányos.

Melletted látom Istenem,
Minden csepp figyelmet, mennyire hiányolsz.

Minden csepp megértést,
És minden meg hallgatást.

Csak az éjszaka szakíthat el Tőled,
De álmomban, újra rám találsz.

Üres a kezem

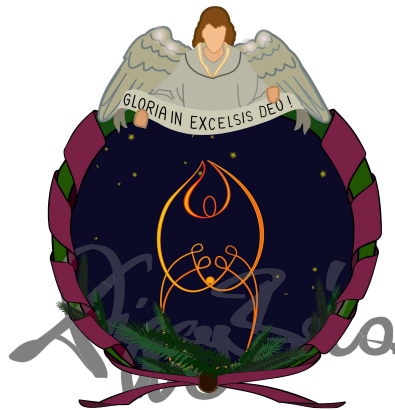
Jézusom!

Tiéd minden vágyam,
Minden gondolatom.

Mit adhatnék többet?
Kezeimben semmi sincsen.

Amim van, átadni nem tudom.
Szívembe rejtve minden.

Ha beletekintesz, csak Te láthatod.
Egészen mélyen.

Betlehemi látogatás

Igaz történet

Kis Jézus!

Ide nem jöhet más,
Csak aki elindul Tégedet keresni.
Aki szívében keres,
És szívében akar Tégedet szeretni.

Itt Csend van; az Úr, az Isten.
Ki csodálja legszebb ajándékát.
Bölcsőt ringat,
És gyermekét tartja két kezében.

Miközben mond, egy gyönyörű mesét,
A gyermek, lehunyja csendben,
Aprócska szemét.

Nem mozdul senki.
A pásztorok, a bölcsek,
Kincsek közt csodálják,
A legragyogóbb kincset.

Mindenki hallgat.
Hallgatja a mesét,
- Melynek szereplői lettek, -
Kezdetét, egy Igaz történetnek.

Adventi meglepetés

Ó, Istenem!
Milyen Adventtel köszöntesz holnap?
Milyen Adventtel lepsz meg engemet?

Ó, Istenem!
Várj még, csak egy napot, egy órát.
Egyetlen percet adj még nekem.
Hogy kitisztítsam minden zugát,
Hogy ne találj foltot szívemen.

Ó, Istenem!
Mennyire várlak!
Talán, már régen itt vagy,
Csak én, nem látlak.

Ó, Istenem!
Pedig tisztán ragyognak az ablakok.
Minden áldott este, betekinthetsz rajtuk,
És betekintenek rajtuk a csillagok.

Ó, Istenem!
Mennyire, mennyire várlak!
Minden csendes este,
Téged csodállak.

Ó, Istenem!
Míg jöttödöt vártam,
Szívemben, jászolra találtam.

Egy kis gyermek hangját hallgatom.
Ó Istenem! Ó Istenem!
Drága Ajándékod, - Váltságunknak díját, -
Szívem bölcsőjében, csendesen ringatom.

Ólomkatona

Ólomkatona

Ó, jézusom,
Mennyire várlak!
Mennyire várom,
Az Adventi csodákat:

Titkait az Adventi Csendnek.
Hogy kis jászlad mellé leülhessek,
Hogy melletted, mindent letehessek:

Díszes koronámat,
Bársonyos palástom,
És féltett kincseimet,
Megkopott fegyvereimet:
Pajzsaimat, és bilincseimet.
Súlyos páncélruhámat,
Mely mögé nem láthatott senki.
Csak Te tudtad Istenem,
Hogy nincs mögöttem semmi.
Hol egy üres szív dobog,
És Nélküled, magányos maradok.

Ó, jézusom!
Mennyire várom az Adventi Csendet.
Hogy kis jászlad mellé végre leülhessek.
Isteni Békéd járja át lelkemet.
Támaszd, életre kérlek, ólom szívemet.

Meghívó

Gyertek királyok!
Gyertek bölcsek!
Gyertek pásztorok,
Egészen szegények!

Hajoljatok meg a jászol előtt.
Boruljatok térdre az Irgalom előtt.

Vegyétek karjaitokba
A megbocsájtó Isten gyermekét.
Véssétek jól szívetekbe,
És ne feledjétek az Ő nevét;

Emánuel: „Velünk az Isten!”
Hívjátok szüntelen:
Emánuel! Emánuel! Emánuel!
És megszületik szívetek rejtekén,
Legbelül az Isten.

Üdvözlettel: A Megváltó Édesanyja

Szentcsalád

Szavak

Istenem!
Annyi mindent beszéltem reggel óta.
Végül is nem mondtam semmit,
Amit kellett volna.

Figyelmedre volt szükségem,
Hogy minden gondolatomat kibeszéljem.

Hogy Te, mit akartál, arról nem tudok semmit.
Talán egy kis csendet, a csendben több figyelmet.
Figyelni Rád, és egyszerűen csak szeretni.

Segíts hálát adni!

Hálát adni segíts Istenem!
Hogy amit adsz,
Mind észreveggyem.

Ne csak a napsütést,
A mosolyokat.
Taníts észrevennem,
A legapróbb dolgokat.

Egészen parányit,
Amit észre sem veszek.
Segíts, mert kereslek.
Segíts, mert szeretlek.

Isten előtt

Mennyire Minden vagy.
Én, szinte semmi.
Lélegzetvétel,
Ami nélkül nem tudnál élni.

Akaratom, elképzeléseim,
Ha nem visznek más irányba,
Sóhajaink, és vágyaink,
Nem voltak hiába.

Nem szállnak,
És nem tűnnek semmibe.
Teljességed részévé válnak;
- Hol Veled együtt, Benned élhetünk, -
Részeként ennek a csodás világnak.

Így akartál látni

Istenem!

Amire szükségem van,
Azt mind megadod nekem.

Így akartál, és ilyennek látni:
Hiányosságaimmal együtt szeretni.
Hogy ajándékaiddal,
Mindig meg tudj lepni.

Ha látszólag nem történne semmi,
Add, hogy akkor is észrevegyem.

Köszönöm Neked,
Köszönök mindent, Istenem.

Dióbel királyfi

Dióbel királyfi

Istenem!
Ez a Világ, túl nagy nekem.
Nem lehetne kisebb,
Hol én vagyok, és csak Te vagy velem?

Istenem!
Nagyságodat nem lehet felülmúlni.
Áldozatodban látom,
Tekintélyem, mennyire parányi.

Előtte semmi, és senki sem vagyok.
Már tudom, - számodra - Istenem,
Hogyan lesznek az egészen kicsikből,
Egészen nagyok.

Szólítom a Csendet

Szótlanságomban szólítom a Csendet:
Hajoljon hozzám közelebb.

Míg eső kopog az ablakon,
A benti csend, sokkal csendesebb.

Köszönöm, Istenem
Ezt a benső magányt.
Melynek helyét jól ismerem.

Ezt a benső csendet,
Hol megszólalsz,
És szólítasz nevemen.

Hol mindig rám találsz.
És nem vagyok egyedül sohasem.

Belső ima

Mozdulatlan, Isteni dicséret.
Csak a Szív mozdul,
Csak a Lélek követ Téged.

Ahol Vagy, és vagyok.
Hol jelenlétedben,
A Teljesség ragyog.

Rezdületlen, mégis lüktető Élet.
Hol Téged csodálunk,
És szíveinket nézed.

Lapozz bele Istenem

Istenem! Titkaidat tárnám föl Előtted,
Ha engednéd,
Hogy szívemben megszólaljon ismerésed.

Lapozz, bele kérlek,
Írd bele minden Vágyadat,
És rajzolj bele, kérlek.
Rajzold bele Krisztus Képmását,
Szeretett Képmásodat.

Ne felejtsd el, kérlek, Istenem,
Ne felejtsd el megmutatni nekem.

Engedd meg, Istenem,
Engedd meg nekem,
Miközben rajzolsz, had figyeljem,
Kezed minden mozdulatát;

Szereteted kifejezéseit,
Gyönyörű színeit,
Minden gondolatát.

Hol Arcod Teljességét láthatom.
Miközben közel hajolsz hozzám egészen,

És Kezed vonásait olvasom.
Betűről, betűre. Szóról, szóra.
Miközben szívemen áthat, az Isteni Irgalom.

2/4-ben

Mennyei Atya!

Új dalt énekelek.
Valami teljesen újat.
Míg hallgatod,
Neked énekelek, Rólad.

Tudom, nem vagyok egyedül.
Angyalaid szeme könnybe lábad.
Nézem gyönyörű tekintetedet,
Mosolyát, ennek a megváltott Világnak.

Várlak

Istenem! Nem nézem a perceket.
Órák nélkül sietek Eléd.

Már nem nézem az órákat.
Érkezésed figyelem, várlak.

Már nem számolom a heteket,
És nem figyelem a múltó éveket.

A másodperceket figyelem,
A pillanatokat változatlanul.
Amikor megérkezel,
Érkezésed ne érjen váratlanul.

Ég és föld között

Istenem!

Könnyű átkarolni,
Amikor légkönnyű minden.
Amikor tehertől mentes,
Örömtől teljes a szívem.

Csak emeld magasra lelkem,
Hogy mást ne keressen.
Hogy Irgalmodon keresztül
Szeretve, szeressen.

Emeld magasabbra,
Hozzád egészen közel.
Had csodáljam Istenem,
Amit csak így érhetek el.

Hol minden érintésben,
Irgalmad rám köszönt.
Hol minden érintésre,
Csillag hull szemedből odafönt.

Suttogásod

Suttogásod Istenem,
Mennyire nagyon szeretem.

Amit nem nyom el a lárma.
A legnagyobb üvöltés is csak hiába.

Akkor még halkabb vagy,
Olyankor még csendesebb.

És már megyek is, sietek.
Mintha ketten futnánk,
Miközben fogom kezedet.

És megállunk, mindentől távolabb.
Ahol csak ketten vagyunk.

Nem megyek vissza én sem.
Maradunk.

Repülj velem

Ó Istenem!
Nincsenek szárnyaim.
Csodállak Téged idelent,
És repülnek Hozzád vágyaim.

Előtted, minden vágyam.
Észrevétlen, magukkal emeltek.
Pedig nem is volt szárnyam.

Együtt a végtelenben

Figyellek Téged Istenem.
Követem minden rezdülésed,

És együtt csodálom Veled,
A Világmindenséget.

Mely pörög,
Együtt forog velünk.
A tejút színeiben,
Együtt gyönyörködünk.

Nagyságod milyen óriási.
Távcsővel sem lehet belátni.

De szívem, - Istenem, -
Mindent kikutat.
Megtalállak Téged,
Megtalálom, a Hozzád vezető utat.

Megállok Előtted,
Valahol messze,
Ebben a táguló világban.

Mindenhez,
A Mindenséghez,
Egészen közel.

Törékeny szívem,
Milyen parányi.
Te tudod Istenem,
Táguló Világa, milyen óriási.

Istenséged, szeretet után kutat.
Te ismered, a hozzám vezető utat.

Egymás elől, el nem bújhatunk.
Egymásért élünk,
Egymásé maradunk.

Megtudom titkaidat

Istenem!
Titkaimat el nem mondhatom.
Úgy is megtudsz rólam mindent.
Mint ahogy én is megtudom titkaidat.
Csak szeretnem kell Téged nagyon.

Megleplek Téged

Visszaadok Istenem,
Apránként mindent.
Hogy minden napra jusson,
Valamilyen csoda.

Amit csodálhatsz,
Amiben gyönyörködhetsz,
Amit nem adhatunk,
Senki másnak oda.

Ó Istenem!
Ha egyszer elfogyna minden,
Kérlek,
Lepjél meg akkor Te is engem.

Csak annyit mondj,
Köszönöm.
És érteni fogod akkor Te is,
Az örömöm.

Maradj csendben, kérlek

Maradj csendben, kérlek, Istenem,
És a legnagyobb zajban is megtalálalak Téged.

Megfogom akkor kezeidet,
Amint Hozzád érek.

Tudni fogom akkor,
Hogy Te vagy az,
Akit szívemmel megérintek.

Ringass el

Istenem!
Altass el, ringass el,
Isteni Irgalmad öléén.

Hiteds el velem,
Hogy minden,
De minden örömöd az enyém.

Nincsen semmim

Nincs mit adnom Istenem.
Amiből adhatnék,
Abból nincs több,
Semmi sem.

Milyen üresnek tűnik így,
Minden pillanat.
Amikor elfogyott mindenem,
És semmim sem maradt.

Amikor semmit sem adhatok.
Csak Rád figyelek, és szeretlek.
Mert Vagy, és vagyok.

Amikor már azt sem nézem többé,
Mi mindent adsz nekem,
Milyen csodálatos világban
Találkozol velem.

Abból adtam csupán,
Mivel megleptél Istenem.
Ami kimondhatatlan
Gyönyörű volt nekem.

Abból merítettem,
Szedtem össze mindent.
Abból vittem Színed elé,
Minden apró kincset.

Ismered csillogását,
És hogy mitől ragyog.
Eltűnne minden fénye,
Ha eltűnne mosolyod.

Köszönöm Istenem,
Hogy nem vársz tőlem semmit,
Hogy boldog vagy velem.

Köszönöm, hogy elég Neked,
Hogy vagyok.
Köszönöm Istenem, köszönöm,
Hogy minden Tőled, és Miattad ragyog.

Ahogyán mérünk

Amíg csak
Keveset adunk,

Vagy csak részben,
- Istenem, -
Semmit sem láthatunk,
Semmit sem kaphatunk egészben.

Itt jártál Istenem

Itt jártál Istenem.
Hallottam lépteidet
Az enyhe szélben.

Szellőként suhantál
A fák között.
Avar zörrent,
És tovaszálltál
A zöld lombok fölött.

Most is hallom suttogásod,
Lég könnyű,
Hozzád emelő hívásod.

Lépteid nyomát,
Némán követem.

Szellőként repülünk tovább,
Túl, a fellegeken.

Vissza fog repülni

Ha egyszer kirepül ketrecéből
Szereteted foglya,
Hagyd repülni, kérlek.

Szabadon szárnyalva is,
Had dicsérjen Téged.

Te tudod Istenem,
Úgy sem repül Tőled messzire.

Visszajön majd Hozzád,
Vissza fog ülni, saját fészkeire.

Nem múlt el Karácsony

Jézusom!
Az én szívemben nem múlt el Karácsony.
Kezdődő pillanatát, születésed várom.

Mennyire keresem Rejtett Istenséged.
Egészen közről, csak szívem ismer Téged.

Most itt vagyok.
Követtem én is a fénylő csillagot,
Mely Hozzád vezetett.
Hozzád hajolva megfogom,
Aprócska kezedet.

Köszönöm mosolyod,
És köszönöm,
Hogy kezemet megfogva
Köszöntesz engemet.

Szűzanya, gyermekével

Maradj velem

Ne hagyj magamra Istenem.
Egy pillanatra sem, sosem.

Ha reményem alig maradna,
Kérlek, ne hagyj magamra.

Szükségem van rád.
Több mint bármikor,

Hogy velem maradj,
És csendben átkarolj.

Maradj velem,
Ha már nem is kérlek.

Néma gondolataimat,
Egyedül Te érted.

Csak maradj velem, kérlek,
És ne hagy magamra.

Elég, a jelenléted.
Nincsen szükségem szavakra.

Mit bizonyít?

Mit bizonyít,
Ha föladjuk szenvedéseinket,
Ha lemondunk minden áldozatról?
Mit rejtünk el, milyen Igazságot?

Hányféle boldogságnak adnánk
Rengeteg utat?
Hányféle igazságnak,
Mely mind, magára mutat?

Mit veszítenénk,
És mit veszít velünk az Isten?
Értelmetlenné válna a Szeretés.
Értelmetlenné válna Minden.

Arcom vonásai

/Jézus nyomában

Tekintetemet kerested.
Vigyázz rá nagyon.
Nem mindenki látja, csak aki szeretné,
Akinek szívéen, arcom vonásait hagyom:

Akik mindennél jobban szeretnek.
Ha távolodnék tőlük, azonnal keresnek.

Nem zavarok?

Szűz anya!
Bocsásd meg, hogy újra itt vagyok.

Mikor már mindenki elment,
A bölcsek, és a pásztorok,
És a jászolra hajolva bóbiskolnak,
Az Örömhírt hozó angyalok.

Had csodálhassam, Isten Szeretetét.
Szeretnék mellette maradni,
És csodálni Isten üzenetét.

Mélységekből, a Magasság mélységeibe

Gyere velem,
Sétálj egy kicsit,
Mellettem Istenem.

Gyere velem,
Csendes utakon.
Hol minden gondolatodat tudhatom.

Kérlek, gyere velem,
Hol csak ketten vagyunk,
És nem jön utánunk senki sem.

Vezess engem,
Hegyek-völgyek csendjeibe.
Mélységekből, Magasságodnak mélységeibe.

Hajolj le hozzám

Hajolj le hozzám Istenem,
Súgok valamit.
Közel kell, hogy hajolj,
Ha kívánod hallani.

Már hallom is Szíved dobbanását,
Szívem lüktető dallamának,
Gyönyörű mását.

És dúdoló az angyalok kórusát kísérve,
Áldott légy Istenem, áldott,
Mindörökre.

Virágot Máriának

Szívemből szakítok egyet.
Ha nem a legszebbet adnám,
Válaszd a legszebbet.

Vagy az egészet válaszd,
Szívem legbelsejét.

Egy virágot találsz majd,
Az Istenét.

Egy kisdedet,
Kit egyszer, karjaimba vettem.

Egy csendes Betlehemi éjszakán,
Magammal vihettem.

Mária gyermekével

Köszöntő angyalok

Kis Jézus!
Nézd ezt az ünneplő sereget!

Kezükben gyertya,
Téged köszöntenek.

Nézd, Kis Jézus,
És hidd el, meséjét az Égnek:

Hogy mosolyuk csillog,
És csillogó könnyeikkel ünneplik Születésed.

Jászol előtt

Istenem!

Megtaláltalak,
És itt vagyok.
Többiekkel együtt,
Én is leborulok.

Ismerjük,
Ezt a látszólag csendes éjszakát.
Melyben a hatalmas Isten,
Menedékre, és otthonra talált.

Istenem!

Ne menj tovább, kérlek!
Csak szívem lenne nagyobb,
- Tehozzád méltó, -
Azonnal elrejténélek!

Meglepsz

Istenem!

Míg sokszor, a távolban kereslek,
Ajtónyitás nélkül észre kell vennem,
Hogy egészen közel vagy;
Szívemben, bennem.

Jó nekem

Istenem!
Jó nekem.
Hogy Közelséged,
Oly távolinak ismerhetem.

Minden közeledésemben,
Nagyságod mutatod nekem.

Mindig tovább visz,
És mindig feljebb.
Távolabbra hívsz,
És közelebb: egyre beljebb.

Szeretetcsódlát

Istenem!
Míg Szeretetedet csodálom,
Bontakozó rejtjelmeit,
Engemet csodálsz Istenem.
Szívem mélységeit.

Itt vagy

Itt vagy Istenem!
Hiába nem beszél Rólad semmi.
A csend is süket, néma.
És nem válaszol semmi.

Ahol nem beszél,
Nem szólal meg a Szeretet.
Ahol csak Vagy,
És mindenestől a Tiéd lehetek.

Ahol nem szólok semmit sem
Én sem.
Csak csodállak, csodállak némán,
És Irgalmat nézem.

Csak csendesen

Istenem!

Halk lépteidet figyelem.
Amint csendesen áthaladsz szívemen.

Minden sóhajom, elcsendesül.
Csak szívem dobban csendben,
Legbelül.

Csak csendben, csak halkan.
Jelenlétedet meg ne zavarjam.

Igazgyöngy

Elrejtetted Istenem,
Hogy a mélyben,
Vagy a magasban keressem.

Mélyből, a magasba.
Magasságból újra vissza.

Majd ismét, egyre följebb.
A Szereteten beljebb.

Még tovább, legbelül.
Ahol Veled,
A lélek egyesül.

Ott van melletted, ott ragyog.
Dicsőítenek érte, az angyalok.

Igen, Istenem, Őt kerestem.
Megváltásunk ajándéka: Jézus,
Igazi gyöngyszem.

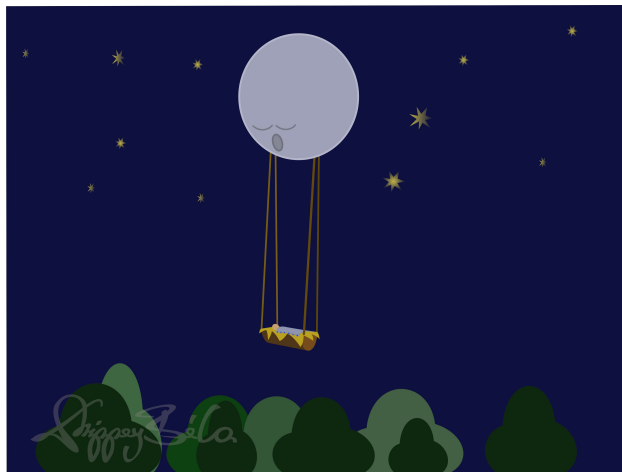
Neked énekelek

Istenem, neked énekelek.
Kell, hogy meghallgass,
És lekössem figyelmedet.

Kell, hogy megállj egy percre,
Egy pillanatra.
Pihenj meg kérlek,
Ne hagyj magamra.

Madárkáid dalát, meghallgatod.
Az én dalom nem szól, csak ide letről,
Mégis hallhatod.

Távolabbról, és talán csendesebben.
Kell, hogy meghalld,
Kell, hogy itt maradj közelemben.

Ezüsthold éneke

Bár hallanátok ti is Emberek,
Csendes éjszakánként,
Egy csendes éneket.

Ablakot nyitnátok a mennyországra,
És velem ringatnátok az Isten gyermekét,
Egy zsoltár ritmusára.

Együtt örülnétek, - mitől könnyes a szemem, -
Amint a gyermeket, karjaimba veszem.

Fölemelem, hogy mindenki lássa,
Hogy az angyalok serege is megcsodálja.

És együtt dúdolnánk, amit az Ég;
Hogy a Teremtő Irgalmát csodálni, gyönyörűség.

Ó csak hallanátok az Égiek énekét,
Ismernétek a Szeretet Örök örömét.

A kisedet velem ringatnátok.
Míg az Ő álmát őrizem,
Álmodokban vigyáznék reátok.

Kis Jézus ládikái

Jászladhoz kis Jézus,
Ládikákat tettem.

Ne bontsd ki kérlek,
Csak később, ha nagy leszel.

Most még nem értenéd
A sok kérést Feléd.

Mint ahogy nekünk is meg kell értenünk,
Hogy a Kereszten vált meg bűneinktől,
Irgalmas Istenünk.

Gyújts gyertyát Istenem!

Gyújts gyertyát Istenem,
Ha közelednél felém.

Legyen kezében,
Ha sötét lenne szívem rejtekén.

Istenem! Helyezd el ott,
Ahol magamban vagyok.

És gyújts lángot szívemben,
Ha magamra maradok.

Hagyd ezt a lángot pislákolva,
Csendesén.

Hagyd meg Istenem,
Ha látogatásodnak nyomát keresem.

Had vegyem kezembe.
Szívemet, had járja körbe.

Hadd lássam Istenem,
Itt maradsz örökre.

Akkor is, ha mécsesem fogyna.
Akkor is, ha már nem lobogna.

Én akkor is némán szólítalak.
Figyelem minden mozdulatodat.

Ebben a mélységes, végtelen csendben.
Istenem! Istenem! Ne hagyj el engem!

Kegyelem virágai

Istenem!
Ilyen Virágot innét szakítasz magadnak.
A mennyben tövis nélkül nőnek,
És más örömekben nyílnak.

Ilyen virágért bejárod az egész Világot.
És magadhoz öleled, amint megtalálod.

Ilyen virágért, Szeretetedet áldozod.
Hogy örökké nyíljon, magára hagyod.

Ilyen virágért mélyen lehajolsz,
Lopódzva, csendben.
Meg ne tudja, hogy ott van,
Féltő Szívedben.

Tövisekkel, fáradt szirmaival is csodálod.
Hervadtan is gyönyörűnek látod.

Illatát nem pótolja semmi.
Hálából, hogy nem tudtad feledni.

Mindent megtettél érte,
Hogy nyíló virágod maradjon,
Szereteted adtad örökre cserébe.

Csendbeszéd

Istenem, Nézlek.
A csend, sokkal,
Sokkal mélyebb.

Oda hívsz engem is.
Hogy mindent megértsek.

Hol nem beszélünk.
Hol senki sem beszélhet.

Hol a szeretet beszél.
Hol minden kitárul.

Néma szótlansággal,
Mindent elárul.

Hol szavak nélkül,
Mindent meg kell, értsek.

Ismernem kell ezt a csendet.
Ismernem kell ezt a Csendbeszédet.

Istenem, itt vagy?

Istenem, itt vagy?
Olyan nagy a csend,
Hogy biztosan.

Mennyire beszédes,
Milyen gyönyörű,
Minden gondolatod.

Ezt a csendet én sem töröm meg.
Gondolataimat,
Lelkem mélyéről kiolvashatod.

Bölcső, a kereszttel

Bölcső a kereszttel, és jászol, a kereszttől.
Mély a csönd, mert Isten hajol le éppen.

Gyönyörű üzenete az Éjszakának,
Hogy Betlehemben, angyalok járnak.

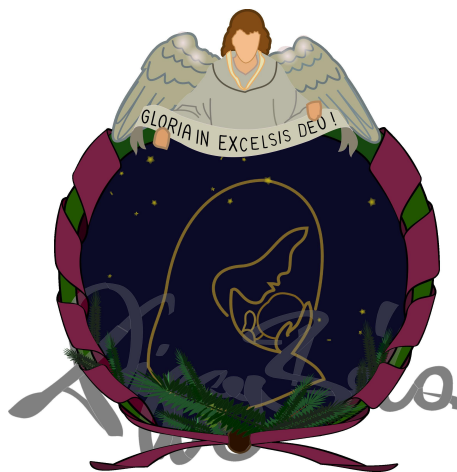
Milyen csönd van.
Mennyire mélységes,
Ami odafönt van.

Mennyire megható,
Mennyire tiszta.

A csillagok fényeit,
Szívünk tükrözi vissza.

Milyen gyönyörű az Égbolt.
A Mennynek öröme.

Valamit sejthet a vén hold,
Hogy csendben, könnyet ejt a Földre.

Suttogások

Istenem!

Egymásnak, halkan suttogunk.
Egymáshoz szállnak csendben sóhajunk.

Ó, Istenem!

Lehet-e szeretni, csendesebben?
Lehet-e szeretni, odaadóbban, szebben?

Istenem, látlak

Istenem, látlak!
Ha tudnád, titokban megyek utánad.

Szívemben virágos réten,
Szellőként követlek.
A fű sem rebben.
Hangtalan nézem a tájat, szeretlek.

Ugye szeretsz?

Ugye szeretsz Istenem,
És szereteted nem szűnik meg fájni?

Ha nem így lenne egyszer Istenem,
Többé nem tudnám csodálni.

Várlak

Várlak Istenem, várlak.
Szívem belsejében,
Újra megtalállak.

Mintha el se mentél volna,
Mindent tárva hagytam.

Hogy ne kopogtass, és ne zörgess.

Ha észrevétlenül érkeznél,
A csendben megpihenhess.

Lépteink nyomában

Ilyen tájakon, ketten járunk.
Lépteink nyomában, csak a szél kísér.

Egy pillanatra olykor meg-megállunk,
Csodálkozásunk az egekig ér.

Istenem!

Együtt gyönyörködünk ebben a Végtelen csendben.
Mely Hozzád visz és megszólít, megszólal bennem.

Mosolyodért

Szűzanyám!

Mosolyodért a Világmindenség,
Könnybe lábad.
Rózsák nyílnak lábad előtt,
És illatukat ontják Teutánad.

Angyalok közelednek

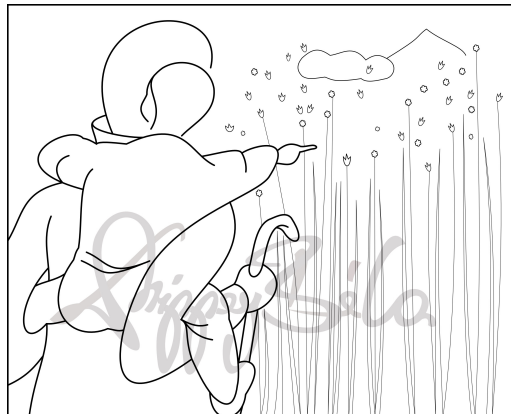
Kis Jézus!

Angyalok közelednek
Lámpással kezükben,
Éjnek idején.

Mosolyuk tükre;
Az Irgalom reménye,
És szívükön átható
Isteni Béke.

Csend van.
Odafönt,
Rólad beszélnek.

Megváltónk születését ünneplik,
És zsoltárt mondanak Teérted.

Vigyél sétálni

Kis Jézus várj még!
Magas hegyekre, hátamon vinnélek,
De várj még egy kicsit,
Várj még, csak néhány, röpke évet.

Most hunyd le szemecskédet,
És hallgasd szép mesémet.
Bejárjuk együtt az egész Világot,
És féltő karjaimban szépnak találod.

Álmodban bekukkantunk szívek ajtaján,
De ne kérdezz semmit se, kérlek,
Ha pillantásod a mesémtől,
Véletlen eltéved.

Elhagyott szívekben,
Magányra találsz majd.
Pislákoló fényben őrzött,
Csendesedő múltnak emlékeit:

Szívekben szürkülő, messzi tájat,
Hova nem vihetlek most közelebb.
Forduljunk is vissza csendesen,
Ezt még nem értheted.

Az ajtót hajtsd vissza észrevétlen,
És sétáljunk szebb vidékre.
Itt ugyan mély volt a csend,
De még nincsen, örökké tartó béke.

Menjünk, kicsit virágosabb tájra.
Hol a Teremtő, a virágos rétet csodálja.

Hosszú száraikon, a magasba nőnek.
Jaj! Félre ne hajtsd egymástól őket!

Takarják, amit tudnunk sem szabad.
Hogy önzésünk, egymással szemben,
Fegyvereket ragad.

Ismered-e a Megbocsátás virágait?
Tövükben, kiégett ágyúk hevernek.
Csak az Égig nőve takarják,
A fájó emlékeket.

Ezek az Irgalom virágai.
Örökre nyílnak, örökre szépek
Mire felnősz, és nagy leszel,
Egyszer majd megérted.

Zenélő doboz

Jézusom!
Ha megérinted szívem,
Csodás örömről zenél.

Kulcsát őrizd meg jól,
S így, bármikor fölhúzhatod.
Vidám dallamát,
Újra hallgathatod.
Belsejében nem találsz rugót,
És apró lemezeket.
Belsejében csend rejtőzik.
Hol mélyen őrzöm Istenséged.

Elmúlt Karácsony

Elmúlt az ünnep, és én itt maradtam.
Az igazi Karácsony most kezdődik,
Nagyon csendben, és halkan.

Kis jászladhoz Istenem, újból visszatérek,
És maradnak körülötted, az apró keresztek.

Hétköznapi csillogásuk, ragyogóan tiszta:
Isteni örömöd, lelkünk tündökölve tükrözi vissza.

Ugye, nem haragszol?

Ugye, nem haragszol Istenem,
Hogy karácsonyfámat,
Keresztekkel díszítgetem?

Oly szépek, oly gyönyörűek!
Arcod mosolyától tündökölnek.

Igazi Karácsony

Az igazi Karácsonyok, keresztekkel díszítenek. Megváltásban rejlő csodás örömet.
Milyen csodálatos tartalma az isteni ajándékozásnak, hogy az ünnepek elmúltával,
az Isten, hívatlanul is jelen marad Világunkban.

Furcsa karácsony

Az Istennek, nincsen szüksége lapos tévére, de még egy golyóstollra sem.
Szeretetből vettük volna mindezt?
Egyszer meg kellene próbálni szeretetünkből adni. Amikor nincsen mást adnunk.
Amihez nem kell semmi kiegészítés. Semmi tárgyi. Még érzéki sem.
Karácsonyfa, és egyéb berendezett ragyogások nélkül.
Szegénység lenne?
Micsoda kimondhatatlan gazdagság! Ahová észrevétlenül, a leghalkabban, belép az Isten!
Ahol meg tud jelenni.

Szívkamra

Haladjunk egyre beljebb,
Hova Te vezetsz Istenem.

Nyiss ki minden ajtót,
Mutass meg minden rejtett sarkot,
Hova nem tekintesz szívesen.

Lakatlan kastély

Istenem!
Ne jártam volna erre sohasem?

Pedig láttam annyiszor ezt a tájat.
Kopár udvarán, a magányos fákat.

Hol vártalak annyiszor, csendesen,
És kastélyod ajtaján,
Nem nyitottam be sohasem.

Ó, Istenem!

Ha magányod ismerhettem volna,
Tudtam volna,
Hogy vársz engem, öröktől fogva.
Szüntelen.

Terített asztallal,
Ünnepi díszben, odabenn.

Belső szentély

Ahol tárva ajtó, és ablak.
Ha a belső csend nőne,
Akkor is úgy maradnak.

Angyalok szánkáznak

Angyalok szánkáznak,
A mennybolt kék egén.

Csengettyűk csilingelnek halkan,
A Jó Isten tenyerén.

Kis Jézus!
Siess! Vedd föl kis csizmádat,
Sálad, kabátod, és kis kucsmádat.

Siess, a Te szánkód is készen.
Rénszarvasok röptének, hulló hóesésben.

Messze repültök,
Hófödte felhők dombjain.

Hol összeér az Ég, a Földdel,
És együtt szánkáztok, gyermekeinkkel.

Hol közös lesz az öröm, a Földi és Mennyei.
Mert lesz áll közénk az Igazi Boldogság: az Isteni.

Megszoktam hangodat

Megszoktam hangodat Istenem.
A csendes suttogást, jól ismerem.

Akkor is, ha csendben vagyunk.
Minden más ráér. Maradunk.

Nem lehet megszokni

Istenem!
Hangodat megszokni, nem lehet.
És nem lehet megszokni, jelenlétedet.

Nem lehet megszokni az eltávolodást,
Ha mégis egyre nőne,
Szó nélkül keressük újra egymást.

Végtelenből Végtelenbe

Istenem!

Eltűnsz a végtelenben, mikor annyira kereslek.
Talán akkor vagyunk egymáshoz mégis közelebb.
Talán akkor tudod meg igazán, mennyire szeretlek.

Bármilyen távol

Amikor eltűnsz előlem,
Messzire mész Istenem.

Szereteted mégsem szűnik meg,
Csak messzebből követem.

Így csalogatsz magadhoz egyre közelebb,
Mintha nem is akarnád, hogy utolérjelek.

Útközben sem hagysz magamra.
Aggódsz, hogy ne forduljak vissza.

Ha látsz nagyobb odaadással szeretni,
Biztos, hogy a mércét följebb fogod tenni.

Ahol a Mércse, az Irgalom,
A megbocsátás szeretet-hatalom.

Ahol követésem figyelemmel kíséred.
Lehetsz bármilyen távol, én mindent megértek.

Lepj meg engem

Rejtsd el előlem Istenem,
Szeretetednek minden nyomát.

Rejtsd el kérlek olykor,
Irgalmadnak gyönyörű okát.

Engedd, kérlek,
Hogy valamit mindig Tőled várjak.

Lepj meg kérlek Istenem,
Hogy Irgalmadra újra meg újra rátaláljak.

Végtelen távol, és végtelen közel

Távcsöveket, és műholdakat gyártunk,
Hogy kutassuk a rejtőző Végtelent.

Te meg csak letekintesz Istenem,
És mindenről tudsz, amit csak látunk.
Azt is tudod, hogy szívünkben mi rejtőzik idelent.

Amikor rám nézel

Amikor rám nézel és figyelsz engem,
Oly csendben teszed.
Hangtalanul lépsz be hozzám,
És szívemben foglalsz helyet.

Nem szólalsz meg, és nem is válaszolsz.
Látogatni jöttél, ismerni csendes magányomat.
Örömmel, és elégedetten távozol.
Hideg van, és fázom. Az ajtó, utánad nyitva maradt.

Csend van

Istenem, csend van.
Ebből tudod, hogy visszavárlak.
Tudod, hogy minden örömöm ott van Tenálad.

Csend van.

Melyben minden örömöd azonnal megérteném.
Jelenlétedben Istenem,
Azonnal tudnám, hogy egytől-egyig az enyém.

Ajtó

Ajtó, melyen szabadon jársz,
Míg Előtted be nem csukjuk.

Kopogtatsz rajta újra,
Míg teljesen be nem zárjuk.

Téged keresve nyitni kell,
És szélesre tárni.

Téged szeretve bízni kell,
És várni.

Miközben a falak
Leomlanak csendesen,

Már ajtó sincsen,
Melyre nem is volt szükség sohasem.

Kincseim

Kincseim, hová titokban visszajárok.
Senki nem tud róla. Talán, Te sem.

Ahol sokszor egymagamban várok,
És nem tudom, osztozol-e velem?

Színig telik újra,
És nem fogy ki sohasem.

Mindig ott vagy, ha nem is tudok róla,
És nem árulod el nekem.

Tudom Istenem, hogy ott kell lenned.
Tudom, hogy ott találalak.

Minden kincsemről tudsz,
Minden kincsem ott van, Tenálad.

Hová vissza-visszatérek,
És soha, semmit se kérek.

Nekem elég hogy Vagy, és vagyok.
Ha nincsen semmim, akkor is adok.

Hiába hallgatag köröttem minden,
Visszajárok, hogy ne légy egyedül.

Gondolataidat akkor is követem,
És csodálom némán legbelül.

Irgalmad tükre

Istenem!

Mintha tükröt tartanál elénk,
Melyből a lelkünk olvas.

Irgalmad tárod elénk,
Hogy hozzánk lehajolhass.

Mintha ott se lennék

Istenem!
Mikor a szemem se rebben,
És a szívem halkán Érted dobban,

Mintha nem lennék a közeledben,
Vajon tudsz-e rólam?

Téged megérteni

Istenem!

Te tudod igazán,
Hogy Téged megérteni miért is nehéz.
Azt is tudod,
Hogy szeretni sem könnyebb.

Mélyről fakasztod fel
Legbensőbb titkaid,
És mélyebbről fakadnak fel,
A megértő könnyek.

Vajon ki sírhat Istenem jobban,
Mikor kettőnk szíve ugyanúgy dobban?

Ugyanarra az Örökre,
Hogy Irgalmad lett Végtelen,
És megmarad örökre.

Szeretnélek meglepni

Istenem!

Szeretnék valamit elrejtenei.
Amiről nem tudhatsz Te sem,
Míg nem szólítasz magadhoz,
S akkor majd magammal viszem.

Mert ilyen vagy

Istenem!

Tudtad, mi a szenvedés.
Nem titkolja előled a szeretet.

Legszebb szerelmed összetörted,
Mintha többé nem kellene Neked.

Mintha megbánnád, hogy nem tudsz másmilyennek lenni.
Összetört szerelmed gyönyörűbb lett.
Nem tehetsz mást, és nem tudhatsz mást, csak szeretni.

Sietsz elém

Istenem!
Igyekszem mindig eléd menni.
Mindig korábban megérkezni.

Mindig sietsz elém Istenem.
Hogy már régóta ott vagy, és velem voltál,
Sokszor észre sem veszem.

Szeretet nyelve

Istenem!
Gondolataid, oly gyönyörűek nekem.

Vagy Te hajolsz hozzám túl közel,
Vagy én nem megyek Tőled távolabb,
Irgalmadnak szavai sebeket ejtenek szívemen,
Mélyebb szeretetednek, mélyebb nyoma van.

Szelíd szeretet

Szelíd Szeretet,
Mely előtt mindig csodálkozva állok,
Míg el nem némulok.

Mikor már mondani sem tudok semmit,
Csak némán leborulok.

Leszálltál hozzám

Leszálltál szent hajlékomba.
Szívemben Rajtad kívül semmi sincsen.

Csodállak Istenem, néma áhítattal.
Szívemben egyedül Te vagy a Minden.

Végtelen mélység

Milyen csodálatos Istenem,
Hogy Szeretetednek végére nem érünk el sosem.

Magunkban kell, leküzdjük a távolságokat,
Míg hatalmasságod lesz egyre csodálatosabb.

Végtelenséged sokszor milyen parányi,
Mikor szenvedésünk és nyomorúságunk lesz óriási.

Melybe lehajolsz, és azonosulsz velünk,
Hol kis jászlad előtt, csendben letérdelünk.

Hol kaput nyitsz Hozzád, ismét a Végtelenbe,
És lelkünk száll Feléd, valahová messze.

Vagy Te jössz mindig egyre közelebb,
És letérdelsz elénk, hogy mondjunk Felőled ítéletet.

Végtelen Nagyság, Végtelen Hatalom!
Szívünkhöz hajló Végtelen Mélység,
Lélekemelő boldogság, Végtelen Irgalom.

Szűz Mária

Végtelen távol, vagy végtelen közel?

Végtelen távol, vagy végtelen közel?
Istenem, a távolság akkor se számít,
Ha a végtelenben rejtőzöl el.

Közel, vagy távol?
Hogyan is lehetnék Tőled távolabb?
Hiszen mindenütt, és mindenben ott vagy,
Jelenléted észrevétlenül nyomot hagy.

Mindegy Istenem, mindegy nekem,
Hogy én éppen hol vagyok,
Csak maradj velem.

Végtelen távol, vagy végtelen közel?
Mindegy Istenem,
Ha rejtőző Istenséged, magához ölel.

Ments meg!

Istenem!
Ments meg attól,
Hogy számomra nincs mit mondani.

Ments meg attól,
Ha szívem és lelkem bezárul előtted,
És amit mondasz, nem fogja hallani.

Harang szólal

Istenem!

Mintha a lelkemet érintenéd,
És minden érintésedre kondulna.
Pedig csak harang szólal,
Szívem harangja.

Minden érintésedre mozdul,
Minden érintésedre másképpen kondul.

Ó Istenem!

Amit hallasz, nem az én dallamom.
Én is csak kezed érintéseit hallgatom.

Istenem, Istenem!

Hegyek és völgyek mélységéből
Visszhangzik újra.
Akkor is zenél,
Mikor elhalkulna.

Néha egy kissé csendesebb.
Pedig volna mit mondani.

Hajolj szívemre Istenem,
És gondolatát is fogod hallani.

Szó nélkül

El nem hangzott szavak,
Csendes gondolatok.

Mégis értjük egymást,
És megértünk minden mondatot.

Nem beszélünk Istenem,
Környezetünk mindent elárul.

Minden megfogalmazódik bennünk,
Amint hatalmad kitárul:

A végtelen nagyság,
Hová felemelsz.

Mintha mélységbe emelnél,
Mikor magadhoz ölelsz.

Mintha lehajolnál hozzám,
A végtelentől messze.

Hol nincs szükség szavakra,
Csak a Szeretetre.

Mély kút

Istenem!

Ha belenézek,
Nemcsak Színedet csodálom,
Egészen mélyen,
Irgalmad mélységeit látom.

Érintésnyire

Maradj még Istenem!
Hagyd, hogy gondolatom Téged kövessen.
Hagyd, hogy lelkem Neked daloljon,
Hogy Irgalmadba szorosán karoljon.

Maradj még, Istenem!
Gondolatom ne fusson Tőled messzire.
Ha távolodnál tőlem, ne áruld el.
Mintha maradnál hozzám egészen közel; érintésnyire.

Legfőbb Szeretet

Legfőbb Szeretet,
Aki sokszor a némaságnál is csendesebb,
Mikor hiába szólítom, jöjjön közelebb.

Mikor megérteni is nehéz,
Hogy nincs „jobban közelebb”,
És nincs odaadóbb szeretés,

Mint Benne maradva szokatlan távolság nyílik közöttünk, és bennem:
Végtelen ölelés, az ismeretlen Végtelenben.

Beljebb

Istenem!
Meg kellett értenem, néma válaszaidat,
És megértenem mélyebb gondolataidat.

Megnyugodtam, hogy nem mentél messzebb.
Csak a csend volt annyira szokatlan,
Melybe szótlánul hívtál, egyre beljebb.

Kicsit maradj még

Kicsit maradj még Istenem!
Kicsit maradj még velem.

Kicsit gondoljuk át, még egyszer, jobban,
Hogy a Te szíved vajon mire dobban?

Örömd csillogása; a Kozmosz fényei,
És a Kereszt lábánál, a Szeretet könnyei.

Kicsit maradj még Istenem!
Szeretném tudni, mi történik velem.

Mi ez a gyönyörű mélység, hová lehajolsz Istenem,
És Szereteted titkait elárulod nekem?

Mélység, hol nincs többé magasság.
Átkarollak Téged Irgalom, Szeretetszabadság.

Hol a megbocsájtás, és a múltam, egybeolvad.
Minden vétkeket átkaroltad.

Magadhoz öleltél Végtelen.
Kicsit maradj még,
Szeretném tudni, mi történik velem.

Ugye megérted?

Hová hatol a lelkem, Istenem?
Milyen messzire vágyik utánad?
Magasságban kereslek szüntelen,
És szívem mélységeiben várlak.

Hová belépni, Te tudsz Istenem,
Hol minden szeretetvágyad ismerem.
Ugye megérted, ha nincs mit mondanom?
Ugye megérted, ha gondolataidat némán hallgatom?

Ugye megérted, hogy vágyom utánad,
És szívem mélységeiben, lelkem Rád találhat?

Visszavártál

Szereteted kívántam látni.
Egy pillanatra csöndben, csodálni:

A jászolban, Isten Örömét,
És Szeretete titkát, hogy a Kereszt is a Tiéd.

Szereteted kívántam látni,
Egészen közelről, csendben csodálni.

Vártál, Istenem,
És hagytad ámulni lelkem.

Hagytad, hogy Szereteted,
Magamhoz öleljem.

Hagytad, és csendben visszavártál,
Lehajtott fejjel, előtttem álltál.

Mert látni kívántam, az Isten Örömét,
És Szeretete titkát, hogy a Kereszt is a Tiéd.

Látni kívántam, és csodálni csendben.
Hagytad Istenem, ámulni lelkem,

Visszavártál, hogy Irgalmad,
Csendben átöleljen.

Szentjeid

Istenem!

Bejárod utánuk az egész Földet.
Könnyen rájuk találsz,
Megismered őket.

Talán nem is kéne a Földet bejárnod utánuk.
Míg a Földön járnak,
Hozzád emeli őket szárnyuk.

Innét távol vannak Tőled,
Onnét pedig egészen közel.

Átölelik az egész Világot.
Amint Irgalmad mindent magához ölel.

Mária, gyermekével

Karácsony

Hallottam szívek dobbanását Karácsonykor,
A szívek dallamát.
Mintha közelebb hajolna az Isten olyankor,
És közélről hallanám az angyalok szavát.

Miközben díszítik szívemet,
És szívembe hozzák a kis betlehemet;
Az isteni jászlat,
Melyet lelkem, egészen közélről csodálhat.

Míg az angyalok énekét dúdolom,
Szívem ritmusára, a kised bölcsőjét ringatom.

Angyaloknak tükre

Angyalok tükre.
Melyben Isten mosolyát látják.

Kis jászladhoz hajolva,
Irgalmát csodálják.

Gondolataid

Istenem!

Hálaimáinkban születnek újabb gondolatok.
Irgalmadból merítve kifogyhatatlanok.

Mintha újjászületne a Szeretés,
Mint teremtvágyadban a Születés:

A Végtelen isteni alkotás,
Melyben kaput nyit Irgalmad,
Hogy megbocsáss.

Melyre csodálattal tekint a nyíló természet,
De szólalni nem tud, dicsérni sem Téged.

Csak az Emberi szív, a Lélek.
Honnét a szeretet visszhangját hallod,
Míg dermedten állnak a néma harangok.

Szíveket érintesz,
És hallgatod a lélek dallamát.
Míg bennük gyönyörködész,
Irgalmad tükrözik, és minden gondolatát.

Segíts imádkozni

Istenem!

Ha szívem másra kíváncsi,
Segíts, hogy kérdéseim elcsendesedjenek.

Segíts imádkozni,
Hogy gondolataim Benned, elmerüljenek.

Engedd, Istenem!

Engedd meg Istenem,
Hogy nagyságodat szívem befogadja.

Vagy tágítsd szívemet nagyobbra,
Hogy Irgalmad lelkem, átkarolja.

Csendesebben

Csend van szívem mélyén,
Hol engeded,
Hogy elmerüljek Benned,

Titkaidat nem keresném,
De elárulsz mindent;
Amit kellett,
És meg kell még tenned.

Szeretetedből Neked sem elég.
Mintha kevesellnéd önmagad szeretetét.

Mindent közelünkbe hozol.
Viszonzott szeretetünkért a csendben,
Mindent feláldozol.

Nem baj, Istenem

Nem kell Istenem, hogy elfogadd, amilyen vagyok.
Mutasd meg kérlek, a Te akaratod.

Nem baj, ha szívemet perzseli, a csipkebokor lángja,
Csak engedj magadhoz közelebb,
Hogy lelkem, jelenlétedet had csodálja.

Engedj, magadhoz közelebb,
Minden lépésnél Szeretetedbe beljebb.

Ahol szívemet égeti, szereteted lángja,
És lelkem, jelenlétedet, némán csodálja.

Tudod Istenem

Tudod Istenem,
Mennyire közel akartam Hozzád menni,

De nagyobb távolságot,
Csak a még nagyobb szeretet tud megnövelni.

Maradj velem

Ha távolodnánk Istenem,
A szeretet láncait kösd meg jobban.

A sötétségben is maradj én velem,
Ha eltűnne lábad nyoma a homokban.

Mélyben

Istenem!

Mikor szeretetedre vágyom,
Szereteted nyomát megtalálom.

Szívem mélyére rejtetted,
Ahol csend van, és béke.
Hiába a felszíni hullámok,
A mélybe merülök vissza érte.

Suttogások

Suttogások,
Melyeket Rajtad kívül nem hall meg senki.

Köröttem, a négy fal is leomlik,
Szívemben, a várfalakból sem marad semmi.

Találkozunk?

Mintha megbeszelnénk Istenem,
Keressük egymást szüntelen.

Ahogy szoktuk, egy kicsit várunk.
A csendben mindig egymásra találunk.

Ismerjük találkozásaink idejét,
És ismerjük találkozásaink helyét.

Soha nem vagyunk egymástól messze.
Mégis jól esik, egymásra várunk.

Egymást szüntelen keresve,
Jól esik újra, egymásra találunk.

Szent vagy!

Nagyságodat felmérni alig tudom, Istenem!
Csak ha Végtelenbe nézve, Irgalmad keresem.

Csillogó csillagok között,
Vagy azokon is túl, a Végtelenbe nyúló határok mögött.

Mintha szólítanálak,
A Végtelenből hajolsz le hozzám, mert csodállak:

Végtelenből, egy másik végtelenbe lejjebb.
Teremtett Világodból sietsz egy kisebbbe, beljebb.

Hol már hallod, szívem dobbanását,
Univerzum, lüktető dallamának mását.

Ez a világ is megváltásra szorul Istenem!
Hajolj egy kicsit közelebb, pihenj meg csendes szívemen!

Mikor átkarollak

Mikor átkarollak,
Szereteted titkai közelebb hajolnak.

Föl sem foghatom, mi történik velem,
Csak egy pillanatra mindent megértetek:
A közöttünk lévő távolságot,
És a szívemben tátongó mélységet.

Mintha figyelnél

Istenem!

Oly nagy a csend,
Mintha nem is lennél.

Szinte már tudni, hogy itt vagy.
Mintha szótlánul figyelnél.

Azóta

Istenem!

Megmutattad hol keresselek.
Megmutattad, hogy hol találalak.

Azóta lélekben, ugyanoda megyek.
Azóta mindig ugyanúgy várlak.

Végtelen párbeszéd

Ha nem is mondanánk egymásnak semmit,
Ha csak szótlánul ülnénk egymás mellett,

Ismerjük egymás gondolatát,
Ismerjük ezt a gyönyörű Szeretetnyelvet.

Nélküled

Istenem, olykor keresem az egyedüllétet.
Amikor a végtelen Mindenség is elárul Téged.

Pont, amikor Te sem gondolod.
Kicsit könnyebb nekem, mint amikor kipróbálsz,
És lelkem, egy kicsit magára hagyod.

De tudnod kell, hogy nem hagytalak mégsem magadra.
Titokban mindig vártam Rád.
Titokban mindig vártam, hogy ölelj magadhoz egy pillanatra.

Figyelem lépteidet

Kísérem lépteidet.
Csendesek, szinte mozdulatlanok.

Milyen távolságból érintesz meg,
És milyen közeli, ahol vagyok?

Figyelem lépteidet,
A legnagyobb csendben sem hallani.

Csak szívem mélyéről sejtem,
Hogy szeretnél valamit mondani.

Végtelen tartozás

Köszönöm, Istenem hogy megteremtettél,
Hogy csodáljalak,
És megérthetem a Létezés örömének titkát,
Megváltó Irgalmadat.

Köszönöm felemelő Szereteted,
Mely vonzásban tartja szomjas lelkemet.
Köszönöm, a kimondhatatlant,
Végtelen Szerelmed, a megfoghatatlant.

Köszönöm a benső csodálatot,
Hol rám találsz, és rejtve Rád találhatok.
Köszönöm ezt a titkos vágyat,
Az örömét annak, hogy mindig megtalállak.

Köszönöm, hogy mindig megtalálsz.
Mintha soha, el sem mentél volna.
Itt maradsz, közvetlen mellettem,
Oly közel, hogy szinte nem is tudok róla.

Nem marad más

Átadom Istenem,
Minden örömöm és minden vágyamat.

Szeretésed kösse meg szívemet,
Hogy akaratodba ajánljam magamat.

Ajándékaid apránként visszaadom,
És legyen Előtted kedves, minden áldozatom.

Melyből szereteted minden mást kiéget,
És nem marad, csak a Szeretet Miattad, és Érted.

Ugye maradsz még?

Én drága Istenem!

Amikor nem mondhatok semmit,
Vagy jobban várom segítségedet,
Ugye maradsz még?

A távolság lehet még közvetlenebb,
De hogy megértsd gondolatomat,
Ugye maradsz még?

Ha nem értem válaszod,
Vagy nem tudnál mondani semmit,
Ugye maradsz még?

Ha csak figyelünk egymásra csendben,
És közelebb kell, hogy hajolj szeretetben,
Ugye maradsz még?

Áttűnő fényben

Istenem!
Milyen fény szökik szívembe,
Amint kitárul Előtted a szeretetmélység?

Mintha hegy sűrű erdejében,
Szereteted hiányzó darabját keresnéd.

Szívedben Istenem

Szívedben Istenem, csend van.
Közelébe érve, a Szeretet dobbanását hallhatom.

Legbelsejébe lépve halkan,
Az Élet éltető Lelke lüktet; a Végtelen Irgalom.

Lélek muzsikája

Istenem!

Te hallod azt is, mikor gondolatunk zenél.
Mikor nem mondunk ki semmit,
És lelkünk, mégis beszél.

Te hallod a lélek gyönyörű dallamát,
És ismersz minden, szívből fakadó imát,
Színed előtt felcsendülő legszebb muzsikát.

Lépteid Istenem

Milyen gyönyörűek lépteid, Istenem,
Amint szereteted látom közeledni,
És kezed érintéseit halkan figyelem.

Mily gyönyörű vagy, és érinthetetlen.
Lelkem, a csodálattól néma, és rezdületlen.

Ó csak meg ne zavarjam szeretetlépteidet!
Hogy előbb érkezz hozzám, lelkem, Eléd siet.

Irgalom

Ketten vagyunk.
Rajunk kívül, nincs a Világban senki.
Gyönyörű Istenem, lehajló szerelmed.
Lelkemet csendben megérinti.

Szívemben, Betlehem

Betlehemet készítek Jézusom.
Szívemben kis jászladat csodálom,
Az angyalok, lábujjhegyen lépnek közelebb,
S én leborulva, Istenem imádom.

Csend van.
Szívem mélyéig hatol.
Glória dallamát hallom odafentről,
Vagy szívem mélyén csendülne valahol?

Csillagok gyúlnak az égen,
Hírvivők apró lámpásai.
A jászol körül csendben megtelepednek,
Csak a jószágok mocorgását lehet hallani.

Mindenki itt van Jézusom, körötted:
A pásztorok, s a bölcsek,
Katonák, iparosok, anyák és gyermekek,
Messziről jöttek mind, hogy Téged köszöntsenek.

Ó Istenem!
Csodálatos mennyei Öröm!
Szívemben talán, már nincs is több hely.
A Reményt, a Megbocsájtást, köszönöm.